

4336949 SHPE/M : สาขาวิชา : ประชากรศึกษา ; ศศ.ม. (ประชากรศึกษา)

อดิศร วิศาล : สภาพชีวิตหลังผ่านการบำบัดของเยาวชนผู้ติดยาเสพติด:กรณีศึกษาเยาวชน ผู้ติดยาเสพติดที่ผ่านการบำบัดจากศูนย์บำบัด ตำบลหนองปากโลง อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม (LIFE CONDITIONS OF YOUTHS AFTER EX-ADDICTION : A CASE STUDY OF THE YOUTHS AT PRACHARATPHATTANA REHABILITATION CENTER NONG PAK LONG SUB-DISTRICT, MUANG DISTRICT, NAKHON PATHOM PROVINCE) คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ : ชัยวัฒน์ ปัญจพงษ์, Ph.D., โกวิท กระจ่าง, D.tech.Sc., ลือชัย ศรีเงินขวง, Ph.D., 188 หน้า ISBN 974-04-2565-8

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา(Descriptive Research)ใช้วิธีการศึกษาเชิงคุณภาพ (Qualitative Methodology)ศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง 12 รายซึ่งเป็นเยาวชนที่ติดยาเสพติด(ยาบ้า) ที่ผ่านการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพจากศูนย์บำบัดรักษายาบ้านประชารัฐพัฒนา ตำบลหนองปากโลง อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1)ศึกษาสภาพชีวิตก่อนการบำบัดและสภาพชีวิตหลังผ่านการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ 2)ศึกษาถึงการยอมรับของครอบครัว ชุมชน สังคมที่มีต่อเยาวชนผู้เลิกยาที่ผ่านการบำบัด 3)ศึกษาถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลิกเสพยาเสพติดของเยาวชนผู้ติดยา เก็บรวบรวมข้อมูลแบบผสมผสานด้วยวิธีการสังเกตโดยตรง การสังเกตแบบมีส่วนร่วม การสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการและการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก ใช้ระยะเวลาในการรวบรวมข้อมูลเป็นระยะเวลา 11 เดือน ผลการศึกษามีดังนี้

สภาพชีวิตของเยาวชนผู้ติดยาเสพติดที่ผ่านการบำบัดจากศูนย์ในด้านพฤติกรรมความประพฤติ ความรับผิดชอบในหน้าที่การงาน การยอมรับของครอบครัว การยอมรับของสังคมในภาพรวมดีขึ้นกว่าสภาพชีวิตก่อนการเข้ารับการบำบัด สำหรับพฤติกรรมการเสพยาบ้าของกลุ่มตัวอย่างพบว่ามีทั้งกลุ่มที่สามารถเลิกเสพยาบ้าได้และกลุ่มที่ยังคงใช้ยาบ้า ปัจจัยที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างสามารถเลิกเสพยาบ้าได้ พบว่าการที่กลุ่มตัวอย่างมีสภาพจิตใจที่เข้มแข็ง มีความมุ่งมั่นในการที่เลิกเสพยาและมีความเชื่อมั่นในตนเองว่ายาบ้าสามารถเลิกได้เป็นเงื่อนไขหลัก โดยมีเงื่อนไขรองที่เป็นแรงเสริมในการเลิกเสพยาบ้า คือ การตีตัวออกห่างจากสังคมคนติดยาด้วยการไม่คบเพื่อนกลุ่มที่ติดยา การได้รับการสนับสนุนและได้รับกำลังใจจากบุคคลในครอบครัวและจากบุคคลรอบข้างในสังคม

ข้อเสนอแนะ ควรมีการติดตามเยี่ยมเยียนสมาชิกที่ผ่านการบำบัดจากศูนย์ไปแล้วเพื่อเป็นกำลังใจให้กลุ่มตัวอย่างเกิดความเชื่อมั่นในการใช้ชีวิตโดยไม่กลับไปเสพยาเสพติดอีก ควรสนับสนุนให้กลุ่มตัวอย่างที่สามารถเลิกเสพยาบ้าได้สำเร็จกลับเข้ามามีส่วนร่วมในการบำบัดรักษา การเป็นแบบอย่างที่ดีแก่การบำบัดรักษาผู้ติดยาในรุ่นต่อไป ในเชิงนโยบายรัฐควรสนับสนุนให้มีการเปิดศูนย์บำบัดผู้ติดยาเสพติดในชุมชนที่มีความพร้อมด้านบุคลากร เพื่อเป็นการเพิ่มทางเลือกและเปิดโอกาสให้ผู้ติดยาเสพติดได้เข้ารับการบำบัดและกลับตัวเป็นคนดีของสังคมมากยิ่งขึ้น

4336949 SHPE/M : MAJOR : POPULATION EDUCATION; M.A.
(POPULATION EDUCATION)

KEY WORDS : LIFE CONDITION / YOUTHS / EX- ADDICTION
DRUG / REHABILITATION.

ADISORN WISAL : LIFE CONDITIONS OF YOUTHS AFTER EX-
ADDICTION : A CASE STUDY OF THE YOUTHS AT
PRACHARATPHATTANA REHABILITATION CENTER, NONG PAK LONG
SUB-DISTRICT, MUANG DISTRICT, NAKHORN PATHOM PROVINCE.
THESIS ADVISORS: CHAIWAT PANJAPHONGSE, Ph.D., LUECHAI
SRINGERNYUANG, Ph.D., KOWIT KRACHANG, D.Tech.Sc.,
PACHONGCHIT INTASUWAN, Ph.D. 188 p. ISBN 974-04-2565-8

This descriptive research utilized qualitative methodology to study 12 former methamphetamine addicts who had undergone rehabilitation programs at Ban Pracharat Phattana Rehabilitation Center in Nong Paklong sub district, Muang district of Nakhon Pathom province. The objectives of the study were (1) to investigate life conditions before and after rehabilitation of the addicts, (2) to study the acceptance of families, community and society toward the former addicts, and (3) to find out factors related to detoxification of the ex-addicts. Mixed methodology was used to collect data by means of direct observation, participatory observation, informal and in-depth interviews. It took 11 months to collect the data and the results were as follows:

Conditions of life after rehabilitation in terms of behavior, responsibility for work, family acceptance and acceptance by the society were in general better than before rehabilitation. It was found among the sample group that some could quit the habit completely, while others still could not. The main factors contributing to successful cessation were strong minds, determination, and a belief that quitting the drug was possible. Minor factors as reinforcement included keeping away from addicts' society and addicted friends, and support and encouragement from family members and those around them.

It is recommended that in practical terms, there should be home visits to the ex-addicts to boost their morale and fortify their self-confidence, without dependence on the drug. Those successful in quitting should be encouraged to participate in rehabilitation activities and be role models to other addicts undergoing the programs. Policy-wise, more rehabilitation centers should be established in communities where personnel were ready and sufficient in order to provide more alternatives and opportunities to addicts to be rehabilitated and become worthy citizens of the society.